

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/138/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214209397
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1214209397.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a členov senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: COFIDIS SA, Avenue Halley, Parc de la Haute Borne, 59866 Villeneuve-d'Ascq, Francúzska republika, registračné č. 325 307 106, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky: COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, Einsteinova ulica 11/3677, Bratislava, IČO: 50 595 628, proti žalovanej: O. D., F.. XX. X. XXXX, T. H. Č.. XX, T., zast. advokátom JUDr. Michalom Matalom, ul. M. Rázusa 19, Lučenec, o zaplatenie 9.639,33 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 24. novembra 2016 č. k. 17C/294/2014-189, takto

rozhodol:

Odvolací súd p o k r a č u j e v konaní s obchodnou spoločnosťou COFIDIS SA, so sídlom 61, Avenue Halley, Parc de la Haute Borne, 59866 Villeneuve-d'Ascq, Francúzska republika, registračné č. 325 307 106, konajúcou prostredníctvom organizačnej zložky: COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, Einsteinova ulica 11/3677, Bratislava, IČO: 50 595 628, ako právnym nástupcom pôvodného žalobcu.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, p o t v r d z u j e .

Žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti istiny 3.239,17 eur, v časti úroku z omeškania 132,87 eur, v časti zmluvného úroku vo výške 13,84 % ročne zo sumy 9.639,32 eur od 15. 2. 2014 do zaplatenia, v časti úroku z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 10.282,25 eur od 15. 2. 2014 do zaplatenia a v časti o zaplatenie 247,50 eur s prísl. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním zistiť, že dňa 15.12.2011 strany uzavreli zmluvu o úvere Č.. XXXXX, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej úver za účelom kúpy konkrétne určeného motorového vozidla. Výška poskytnutého úveru bola 10.430 eur, výška mesačnej splátky 247,50 eur a počet splátok bol stanovených na 72. Prvá splátka bola splatná dňa 20.1.2012. Ročná úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 13,84 %, jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 1.024,73 eur, poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad invalidity 169,92 eur, poistenie spôsobilosti splácať úver v prípade nezamestnanosti 437,76 eur. Výsledná suma na úhradu sa potom navýšila na sumu 17.820 eur. Úver sa teda navýšil o sumu 7.390 eur. Podľa bodu III. Zmluvy úver bol zabezpečený záložnou zmluvou, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva v prospech žalobcu

na konkrétne určené motorové vozidlo - Audi A6, pričom týmto záložným právom boli zabezpečené všetky súčasné a budúce peňažné pohľadávky žalobcu voči žalovanej, ktoré vzniknú na základe alebo v súvislosti s predmetnou úverovou zmluvou Č.. XXXXX. Úver bol tiež zabezpečený zriadením zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu.

3. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že splátka úveru bola dohodnutá sumou 247,50 eur, ale nie je zrejmé, aká čiastka z tejto sumy predstavuje splátku istiny, úroku, poisťného a pod. Mal za to, že touto zmluvou žalobca vopred vnútil žalovanej aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho prvotného záujmu. Dôvodil, že z danej predtlačenej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplýva, že sa žalovaná súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj pod tú časť predtlačenej listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu - poisťnej zmluvy. Vo vzťahu k poisťnému prvoinštančný súd poukázal na to, že žalovaná bola podľa zmluvy povinná zaplatiť na poisťnom spolu sumu 607,68 eur, ale ide iba o údaj, ktorý bol vpísaný do predtlačenej formuláru spotrebiteľskej zmluvy. Súčasťou zmluvy o úvere nebola žiadna poisťná zmluva, nie je zrejmé o aké poisťné išlo a za akých podmienok bolo dojednané. Podľa súdu prvej inštancie v prípade, ak bola žalovaná povinná platiť poisťné, bolo potrebné aby bola uzavretá riadna poisťná zmluva, k čomu v danom prípade nedošlo, pričom tento postup je v rozpore so zákonom. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie uzavrel, že predmetnú zmluvu o úvere treba považovať za bezpoplatkovú a bezúročnú z dôvodu, že v zmluve absentuje náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) nie je možné z obsahu zmluvy zistiť, aká suma splátky predstavuje splátku istiny, aká časť predstavuje splátku úroku, a iné. Absenciou uvedenej náležitosti sa spotrebiteľský úver považuje podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ za úver bez úrokov a bez poplatkov. Keďže úver je bezúročný a bezpoplatkový, súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná splátkami uhradila istinu úveru. Pokiaľ išlo o nároky žalobcu v súvislosti s realizovaným odpredajom motorového vozidla, súd prvej inštancie dospel k záveru, že „v zmysle uzavretej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k vozidlu opätovne vzniká nerovné postavenie medzi zmluvnými stranami, kde žalovaná sa do budúcnosti zaväzuje na úhradu nešpecifikovaných, v budúcnosti vzniknutých, v čase uzavretia zmluvy nejasných, neobmedzených výdajov súvisiacich s úverovou zmluvou, odstúpením od zmluvy, bez ich bližšej špecifikácie. V žiadnom ustanovení zmluvy sa ani len neuvádza, z akých položiek by tieto výdaje mohli pozostávať, žalovaná vôbec nebola upozornená na to, že predaj vozidla sa bude realizovať cez sprostredkovateľa, ktorému vznikne nárok na províziu“. Vzhľadom na uvedené považoval prvoinštančný súd takéto dojednanie zmluvy je nejasné, neúplné a špekulatívne a pre rozpor s dobrými mravmi neplatné. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobu zamietol a o nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

4. v častiach, v ktorých žalobca vzal žalobu späť, súd prvej inštancie konanie zastavil v zmysle § 145 ods. 2 C.s.p.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobe vyhovie, prípadne aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že žalovaná ako dlžníčka s ním ako veriteľom uzavrela dňa 15. 12. 2011 zmluvu o úvere - Individuálne podmienky Č.. XXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Finančný plán (súhrnný prehľad platieb) a Všeobecné úverové podmienky. Vzhľadom na to, že žalovaná nesplácala svoje splatné záväzky zo zmluvy, žalobca v súlade s bodom 20 Všeobecných úverových podmienok vyhlásil celý poskytnutý úver spolu s príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, splatným ku dňu 14. 2. 2014. Na základe predmetnej úverovej zmluvy poskytol žalovanej úver vo výške 12.062,41 eur pozostávajúci z istiny 10.430 eur, jednorazového spracovateľského poplatku vo výške 1.024,73 eur, poisťného spôsobnosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity vo výške 169,92 eur a poisťného spôsobnosti splácať úver pre prípad nezamestnanosti a pracovnej neschopnosti vo výške 437,76 eur za účelom kúpy motorového vozidla. Zmluva o úvere je podľa žalobcu v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obch. zák. absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom a vždy sa spravuje Obchodným zákonníkom bez ohľadu na to, kto je subjektom týchto vzťahov. Argumentoval, že keďže bola predmetná zmluva uzavretá v zmysle § 497 a nasl. Obch. zák., nie je možné považovať ju za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 52 a nasl. Obč. zák. Jednotlivé náležitosti zmluvy uvedené v § 9

ods. 2 písm. k/ ZoSÚ a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov boli rozpísané vo Finančnom pláne (súhrnný prehľad platieb), ako aj vo Všeobecných podmienkach zmluvy. Uviedol, že predmetná úverová zmluva sa člení na Individuálne podmienky, Finančný plán (súhrnný prehľad platieb) a Všeobecné podmienky, pričom tieto časti zmluvy predstavujú jeden nerozlučný celok. Podľa jeho názoru predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné náležitosti, ktoré požaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Napokon žalobca v odvolaní namietol, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil.

6. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Odvolací súd mal z obchodného registra (Vložka č. 1286/B) preukázané, že pobočka žalobcu, prostredníctvom ktorej konal na území Slovenskej republiky - Banco Banif Mais S.A., pobočka zahraničnej banky - si ku dňu 8. 4. 2016 zmenila názov na BANCO COFIDIS, S.A., pobočka zahraničnej banky. Ďalej z tohto výpisu vyplýva, že spoločnosť BANCO COFIDIS, S.A., so sídlom Avenida 24 de Julho 96 Lisabon, Portugalsko, sa s účinnosťou od 1. 12. 2016 cezhranične zlúčila so spoločnosťou COFIDIS, S.A., so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve d'Ascq CEDEX 598 66, Francúzska republika, ktorá prevádzkovala svoju činnosť v Slovenskej republike prostredníctvom COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd: Po, vložka č. 3657/B. Spoločnosť COFIDIS, S.A. ako univerzálny právny nástupca prebrala celé imanie, ako aj všetky práva a povinnosti, záväzky a pohľadávky spoločnosti BANCO COFIDIS, S.A. a dňom 2. 3. 2017 zanikla. V priebehu odvolacieho konania odvolací súd ďalej zistil, že spoločnosť COFIDIS S.A. so sídlom 61, Avenue Halley, Parc de la Haute Borne, 59866 Villeneuve-d'Ascq, Francúzska republika, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky COFIDIS S.A. pobočka zahraničnej banky, so sídlom Einsteinova ulica 11/3677, Bratislava, IČO: 50 595 628 na základe cezhraničného zlúčenia pôvodného žalobcu - spoločnosti COFIDIS a.s. ako zanikajúcej spoločnosti s nástupníckou spoločnosťou COFIDIS SA, so sídlom 61, Avenue Halley, Parc de la Haute Borne, 59866 Villeneuve-d'Ascq, Francúzska republika, sa táto spoločnosť stala právnym nástupcom pôvodného žalobcu. Pôvodný žalobca - spoločnosť COFIDIS, a.s. so sídlom Einsteinova ul. 11/3677, Bratislava, IČO: 36 816 337, bol vymazaný z Obchodného registra ku dňu 1. 1. 2018.

8. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v predchádzajúcom odseku odvolací súd podľa § 64 C.s.p. rozhodol, že v konaní pokračuje s právnym nástupcom pôvodného žalobcu.

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (písm. k/).

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

10. V prípade spotrebiteľských zmlúv treba dodržiavať všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv (§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka), ako aj osobitnú úpravu uvedenú v príslušných ustanoveniach zmluvných typov. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, "profesionálne znalý podnikateľ" dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalovanej, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie úveru, teda poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných

strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy založený predmetnou úverovou zmluvou treba posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák.). S poukazom na vyššie uvedené vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 52 a nasl. Obč. zák., má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Neobstojí teda odvolacia argumentácia žalobcu, podľa ktorej sa na predmetnú zmluvu nevzťahujú predpisy upravujúce spotrebiteľské zmluvy.

11. K odvolacím námietkam žalobcu, ktoré spočívali v tom, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, že sa nejedná o bezúročný a bezpoplatkový úver, je potrebné uviesť, že cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo - právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ stanovuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, pričom nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Obligatórnou náležitosťou tejto zmluvy je v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Súdny dvor EÚ v rozsudku z 9. 11. 2016 vo veci C-42/15 rozhodol, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Ako ďalej uvádza, Smernica 2008/48 nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky, lebo veriteľ je povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy túto odovzdať spotrebiteľovi na jeho žiadosť. Čl. 10 ods. 2 písm. h/ tejto Smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

12. Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 22. 2. 2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017 v obdobnej veci eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia ZoSÚ dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je potrebné za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Pokiaľ ide o to, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavreli strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, treba vychádzať z toho, že eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzavretí zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke výška ktorej je konštantná pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

13. V preskúmvanej veci z textu predloženej zmluvy o úvere z 15. 12. 2011 (časť II) vyplýva, že v rubrike s názvom Dohodnuté podmienky úveru je v časti Výška mesačnej splátky úveru, prípadnej mesačnej splátky PZP, prípadnej mesačnej splátky KASKO poistenia a trvalý príkaz mesačnej splátky uvedená čiastka 247,50 eur bez toho, aby bolo zrejmé, či táto čiastka predstavuje výšku mesačnej splátky úveru, alebo výšku mesačnej splátky povinného zmluvného poistenia, alebo výšku mesačnej splátky KASKO poistenia. Ďalej úverová zmluva v čl. II obsahuje ohľadom splatnosti spracovateľského poplatku (1024,73 eur) informáciu, že tento je započítaný v mesačných splátkach, pričom Finančný plán, na ktorý žalobca

odkazuje, vôbec neobsahuje v prehľade splátok údaj o výške tohto poplatku, pretože sú v ňom rozpísané len platby na istinu a platby na úrok. V tom istom článku zmluvy je obsiahnutý aj údaj o poplatku za poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity vo výške 169,92 eur a údaj o poplatku za poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad nezamestnanosti a pracovnej neschopnosti vo výške 437,76 eur, pričom priamo zo zmluvy nevyplýva žiadna informácia ohľadne hradenia poistného. Listina označená ako Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere obsahuje informáciu, že suma poistiek je započítaná v mesačných splátkach, pričom Finančný plán, na ktorý žalobca odkazuje, vôbec neobsahuje v prehľade splátok údaj o výške týchto poistení. Z uvedeného vyplýva, že úverová zmluva neobsahuje jasné, zrozumiteľné dojednanie o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov vyžadované v § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSU. Dôsledkom porušenia tejto povinnosti o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ uvedenej právnej úpravy.

14. Žalobca v odvolaní pripúšťa, že niektoré náležitosti sú v samotnom texte zmluvy a ďalšie vo Finančnom pláne a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Odvolací súd nespochybňuje fakt, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky, ani to, že nie všetky náležitosti musia byť súčasťou samotnej zmluvy. Podstatným je to, že pokiaľ zákon kladie dôraz na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dojednanie o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov vyžadované v § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSU, toto dojednanie musí mať formu, ktorá je pre spotrebiteľa zrozumiteľná a prehľadná. Z listinných dokladov nevyplýva, že by Finančný plán bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, že tento bol žalovanej pri podpise predložený, pričom ani z textu samotnej zmluvy nevyplýva, že tento finančný plán je súčasťou zmluvy, keď z čl. V. zmluvy vyplýva, že dlžník súhlasí s Individuálnymi podmienkami, ako aj Všeobecnými podmienkami pripojenými k Individuálnym podmienkam, keď samotná zmluva o úvere je označená ako Zmluva o úvere - Individuálne podmienky. Z uvedeného teda nevyplýva, že súčasťou zmluvy by mal byť i Finančný plán (súhrnný prehľad platieb). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých častí úveru, nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Odvolací súd má za to, že citované ustanovenie nemožno naplniť tým, že veriteľ mimo obsahu samotnej zmluvy o úvere, ktorá má obsahovať náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSU (vrátane písm. k/) vyhotoví, resp. pripojí ako prílohu písomnosť označenú ako Finančný plán (súhrnný prehľad platieb), na ktorú samotná zmluva vôbec neodkazuje, obsahujúcu prehľad splátok s uvedením istiny a úroku (pričom zo zmluvy vyplýva, že súčasťou splátky je aj jednorazový spracovateľský poplatok a aj poistné, pričom tieto informácie z finančného plánu nevyplývajú), tým skôr, že túto písomnosť účastníci predmetnej zmluvy nepodpísali.

15. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že žalovanej poskytol úver vo výške 12.062,41 eur s odkazom na zostávajúci kapitál uvedený vo Finančnom pláne (súhrnný prehľad platieb). Súd prvej inštancie správne vychádzal z obsahu úverovej zmluvy, z ktorej vyplýva celková výška spotrebiteľského úveru (istina) v sume 10.430 Eur, keď opak nebol v konaní žalobca nepreukázal. Inak odvolací súd odkazuje už na argumentáciu uvedenú, že predmetný Finančný plán nie je ani účastníkmi podpísaný, teda nedošlo k dohode o jeho obsahu a ani úverová zmluva naň neodkazuje.

16. Odvolateľ vo vzťahu k zákonným úrokom z omeškania, k poplatkom vo výške 1.481,00 eur nevytkol žiadnu nesprávnosť a odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preto tieto časti rozsudku súdu prvej inštancie nepreskúmal.

17. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá.

18. Výroky rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými bolo konanie zastavené (prvých 5 výrokov rozsudku súdu prvej inštancie), neboli napadnuté odvolaním a nadobudli právoplatnosť.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).